

Enhver er berettiget til i sin Indtægt at fradrage ethvert i det paagjældende Aar indtraadt paavifseligt Tab, som har fundet Sted ved Algerbrug, Handel, Industri eller anden til Omsætning og Erhverv sigtende Virksomhed (jfr. det medfølgende Bilag § 9), hvilket Forflag Ministeriet har fundet at kunne tiltræde.

Til § 8.

Den i denne § indeholdte Regel, at Ansættelsen skal ske efter det sidste Aars (o: det sidst forløbne Calenderaars) Indtægt, stemmer med hvad der nu gjælder (jfr. navnlig Lov af 19de Februar 1861 § 13); men fra denne Regel er det fundet hensigtsmæssigt at tilføje Undtagelse, naar Vedkommende bruger Selvangivelse med Hensyn til Skatteansættelse, saaledes at Driftsaaret eller Regnskabsaaret kan træde istedetfor Calenderaaret.

Til § 9.

Denne Paragraph er nærmest affattet overensstemmende med § 14 i den ovenfor nævnte Lov af 25de Juli 1867 og svarer iøvrigt til § 10 i Loven af 19de Februar 1861.

Til § 10.

Med Hensyn til de i Lov af 19de Februar 1861 § 11 indeholdte Bestemmelser, hvorved det angaaende Udredelsen af Indkomstskatten er fastsat, at en Indtægt af under 400 Rd. er skattefri, at en Indtægt af 1200 Rd. og derover beskattes heelt, og at Indtægter fra 400 Rd. til 1200 Rd. efter en nærmere angiven Scala skulle beskattes meer eller mindre usfuldstændigt, har der, ligesom da Spørgsmaalet om Lovens Revision forrige Gang forelaa, været Meningsulighed mellem Magistraten og Borgerrepræsentantskabet.

Det er nemlig af Borgerrepræsentantskabet foreslaaet, at først en Indtægt af 2,000 Rd. og derover beskattes heelt og at den usfuldstændige Beskatning af Indtægter mellem 400 og 2000 Rd. skeer efter en fra Lovens noget afvigende Scala. Det er i saa Henseende gjort gjældende, at under de nuværende Conjuncturer kan i Kjøbenhavn en Indtægt af 1200 Rd. ikke i Almindelighed anses for saa tilstrækkelig til Bestridelsen af de væsentligste Livsfornod-

heder, at den, der har en saadan Indtægt, bør anses som fuld skattepligtig, og at den Grund, som tidligere med Føie har kunnet anføres for at lade Moderationen ophøre ved denne Indtægt, at nemlig en Indtægt af 1200 Rd. gav de høieste politiske Rettigheder, i alt Fald nu er bortfalden. Med Hensyn til Virkningen af den af Borgerrepræsentantskabet saaledes foreslaaede Scala er det derhos oplyst, at for Skatteaaret 1866—67 vilde Forholdet imellem denne Scala og den i Loven af 19de Februar 1861 § 11 indeholdte stille sig saaledes:

Den skattepligtige Indtægt under 2,000 Rd. udgjorde	7,490,650
Efter Borgerrepræsentantskabets Forflag vilde den have udgjort	5,695,100
altsaa en Differenti af	1,795,550
Hele den skattepligtige Indtægt udgjorde	19,365,450
Denne Indtægt vilde efter Borgerrepræsentantskabets Forflag formindstes med den ny nævnte Differenti	1,795,550
Skatteindtægten vilde altsaa blive	17,569,900
2 pCt. af 19,365,450 Rd. udgjør	387,309
2½ pCt. af 17,569,900 Rd.	386,537½
Differenti	771½
2 pCt. af 7,490,650 Rd. udgjør	149,813
2½ pCt. af 5,695,100 Rd.	125,292
Differenti	24,521

I medens de mindre Indtægter herefter ifølge Borgerrepræsentantskabets Forflag vilde faae en Skattelettelse af 24,521 Rd. eller omtrent 16 pCt., vilde den paa de større Indtægter hvilende Byrde kun være blevet forøget med 1/5 pCt.

Magistraten har derimod nu som tidligere fastholdt, at den gjældende Scala bør bibeholdes usforandret; samme hviler efter Magistratens Formening paa et særdeles rigtigt Princip, der er gennemført med Consequents, idet Tanken i Scalaen er den, at der af Indtægter indtil en Størrelse af 600 Rd. bruges 300 Rd. til saadanne uundgaelige Livsfornodenheder, at deraf Intet bliver tilovers til Skat, og derfor